

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม (2) ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม (3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม และ (4) ปัญหา อุปสรรคและแนวทางในการบริหารจัดการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของระเบียบวิธีวิจัยในการศึกษา ดังนี้

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) โดยการนำวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้ามาใช้ในการทำวิจัยร่วมกัน เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ โดยในวัตถุประสงค์ข้อ 1-3 ผู้วิจัยจะใช้การวิจัยเชิงปริมาณก่อนเพื่อให้ได้ข้อมูลตามตัวแปรที่นำมาศึกษา และสำหรับในวัตถุประสงค์ข้อ 4 ผู้วิจัยจะใช้การวิจัยเชิงคุณภาพสำหรับการสัมภาษณ์เจาะลึกในประเด็นที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกด้วยเทคนิคและวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่น่าเชื่อถือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

กลุ่มประชากรในการศึกษานี้แบ่งเป็น 3 กลุ่ม เพื่อให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งประกอบด้วย (1) ผู้ปฏิบัติตามนโยบายของกองบังคับการปราบปราม เป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (2) กลุ่มผู้บริหารระดับผู้กำหนดนโยบาย และ (3) ผู้บริหารระดับหัวหน้างาน ซึ่งเป็นผู้แปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติ เป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาข้อมูลในแต่ละประเด็น ดังนี้

2.1 การสุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ

2.1.1 ประชากรกลุ่มผู้ปฏิบัติตามนโยบายของกองบังคับการปราบปราม รวมจำนวน 1,263 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 25 สิงหาคม 2555: ฝ่ายกำลังพล)

2.1.1.1 ผู้วิจัยคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 1,263 คน ด้วยสูตรของ Taro Yamane (1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างซึ่งกำหนดให้เท่ากับร้อยละ 5 (0.05%) และเมื่อนำมาแทนค่าตามสูตรจะได้

$$n = \frac{1,263}{1 + (1,263) \times (0.05)^2}$$

$$n = 303.79$$

2.1.1.2 จากประชากรเป้าหมาย จำนวน 1,263 คน ทำให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 303.79 คน ดังนั้น จึงใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 304 คน

2.1.2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) (Steven K. Thompson, 1990, p. 1,050) เพื่อหาจำนวนตัวอย่างในแต่ละสังกัดด้วยสูตร

$$n_1 = \frac{N_i}{N} \times n$$

โดยที่	n_1	คือ	จำนวนตัวอย่าง
	N_i	คือ	จำนวนประชากรในแต่ละสังกัด
	N	คือ	จำนวนประชากรทั้งหมด
	n	คือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
เช่น	กองกำกับการ 4	มี N_i	จำนวน 107 คน
	กองบังคับการปราบปราม	มี N	จำนวน 1,263 คน

กองบังคับการปราบปราม มี n จำนวน 304 คน
 แทนค่าสูตร $n_1 = (107/1,263) \times 304$
 $= 24.77$ ปัดเป็น 25 คน
 ทำให้ได้ขนาดของตัวอย่างในแต่ละสังกัดดังในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 21 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกองกำกับ

สังกัด	ประชากร	จำนวนตัวอย่าง			
		สารวัตร	รองสารวัตร	ผู้บังคับหมู่	รวม
กองกำกับการฝ่ายอำนวยการ	48	2	2	8	12
กองกำกับการ 1	200	3	10	35	48
กองกำกับการ 2	121	2	5	22	29
กองกำกับการ 3	113	2	5	20	27
กองกำกับการ 4	107	2	4	20	26
กองกำกับการ 5	122	2	5	22	29
กองกำกับการ 6	79	2	3	14	19
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	473	2	6	106	114
รวม	1,263	17	40	247	304

2.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 3 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 14 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลใน (1) ระดับนโยบาย (2) ระดับผู้ความคุมการปฏิบัติ และ (3) ระดับผู้ปฏิบัติงานที่ขับเคลื่อนนโยบาย ซึ่งจะทำให้งานวิจัยได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุม และตรงตามวัตถุประสงค์ โดยผู้วิจัยจะทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดด้วยตนเอง (John W. Creswell, 2002, p. 644, M. Q. Patton, 1990, p. 169-183, โยธิน แสงวงดี, 2551, หน้า 13 และชาย โพธิ์สิตา, 2550, หน้า 228) สำหรับการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) หรือการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In-Depth Interview) ตามแต่กรณีและความเหมาะสมของสถานการณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับการวิจัย และสนับสนุนผลการวิจัยให้มีความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย

2.2.1 ผู้บริหารระดับผู้กำหนดนโยบาย ซึ่งเป็นผู้ที่กำหนดนโยบายและแนวทางสำหรับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงกำหนดวิธีการพัฒนาการทำงานให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ามุมมองและแนวคิดของผู้ให้ข้อมูลจึงถือเป็นแนวทางที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้จริงใน

ระดับสูง โดยผู้บริหารระดับผู้กำหนดนโยบายที่ให้ข้อมูลคือ พลตำรวจตรีสุพิศาล ภักดีนฤนาถ ตำแหน่ง ผู้บังคับการปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.2.2 ผู้บริหารระดับหัวหน้างาน จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้แปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติ โดยผู้วิจัยเห็นว่าเป็นกลุ่มที่เชื่อมโยงระหว่างแนวคิดของผู้บริหารระดับผู้กำหนดนโยบายกับผลงานของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า มุมมองและแนวคิดของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้จึงถือเป็นการผลักดันให้เกิดการนำนโยบายของผู้บริหารระดับสูงไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสัมฤทธิ์นั่นเอง และจากการประสานงานพบว่าผู้บริหารระดับหัวหน้างานที่ยินดีให้ข้อมูลประกอบด้วย (1) พันตำรวจโท ดำรงสิทธิ์ โมราฤทธิ์ ตำแหน่ง รองผู้กำกับการ 4 กองบังคับการปราบปราม (2) พันตำรวจโท ฉัฐพงษ์ ตรงเที่ยง ตำแหน่ง รองผู้กำกับการ 3 กองบังคับการปราบปราม (3) พันตำรวจโท จอม สิงห์น้อย ตำแหน่ง สารวัตร กองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม (4) ร้อยตำรวจเอก ณรงค์ชัย เอกนันทน์ ตำแหน่ง นายเวรผู้บังคับการปราบปราม และ (5) พันตำรวจโท เฉชา ศรีชัย ตำแหน่ง รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ

2.2.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้ปฏิบัติ จำนวน 8 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้น มุมมองที่เกิดขึ้นจึงมาจากข้อเท็จจริงในขณะนั้นที่แสดงถึงความพร้อมและศักยภาพของกองบังคับการปราบปราม ในการดำเนินการตามนโยบายที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัด โดยผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.2.3.1 ผู้ให้ข้อมูลสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานมากกว่า 5 ปี (โยธิน แสงวงดี, 2551, หน้า 13 และชาย โพธิ์สิตา, 2550, หน้า 228)

2.2.3.2 สอบถามความสมัครใจในการให้ข้อมูล จำนวน 8 คน ประกอบด้วย (1) ดาบตำรวจ วิรัตน์ มากมีทรัพย์ ผู้บังคับหมู่ กองกำกับการ 1 (2) ดาบตำรวจหญิง จุริย์ สังข์ทอง ผู้บังคับหมู่ กองกำกับการ 1 (3) ร้อยตำรวจตรี พรต เพิกแสง รองสารวัตร กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ (4) ดาบตำรวจ วิษณุ พ่วงประจง ผู้บังคับหมู่ กองกำกับการ 1 (5) ดาบตำรวจ มนต์ ชนิตกุล ผู้บังคับหมู่ กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ (6) ดาบตำรวจ พัชรภารุจ สุขนคร ผู้บังคับหมู่ กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ (7) ร้อยตำรวจตรี วิชัย หุ่มวิสัย รองสารวัตร กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ และ (8) ร้อยตำรวจตรี บัญชา หอมแสง รองสารวัตร กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ โดยให้ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสนทนากลุ่มย่อย

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยการสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด และทำการตรวจสอบทิศทาง และความแท้จริงของข้อมูลด้วยวิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ซึ่งช่วยให้การวิจัยได้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงมากที่สุด (โยธิน แสงวงดี, 2551)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้พัฒนาขึ้นมาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบด้วย (1) แบบสอบถาม และ (2) แบบสัมภาษณ์ โดยเครื่องมือดังกล่าวมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

พัฒนาขึ้นมาเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม

1.1 แบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย (1) สถานภาพ (2) ตำแหน่ง (2) อายุตัว (3) อายุงานในตำแหน่งปัจจุบัน (4) ระดับการศึกษา (5) รายได้ต่อเดือน และ(6) สังกัด

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการ จำนวน 5 ตัวแปรประกอบด้วย (1) วัฒนธรรมองค์กร (2) ลักษณะขององค์กร (3) ทรัพยากรการบริหาร (4) หลักธรรมาภิบาล และ (5) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ส่วนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม จำนวน 4 ตัวแปร ประกอบด้วย (1) การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (2) ความเป็นมืออาชีพ (3) ดำรงผู้รับใช้ชุมชน และ (4) ความเข้มแข็งในการบริหารงาน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ตัวแปรที่ใช้ในแบบสอบถามทั้งในส่วนที่ 2 และ 3 เป็นตัวแปรชนิดอัตราส่วน (Ratio Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับตามเกณฑ์วัดของ Likert โดยเรียงลำดับการให้ค่าจากน้อยที่สุดไปยังมากที่สุด ดังนี้ (1) น้อยมาก (2) น้อย (3) ปานกลาง (4) มาก และ (5) มากที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน รวมถึงสภาพปัญหาอุปสรรค

1.2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร รายงาน หนังสือ สัังการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพูดคุยกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในประเด็นการวิจัย และเมื่อได้รับข้อมูลมากเพียงพอจึงนำมาสร้างแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามดังกล่าวเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับข้อแนะนำและนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

1.3 ขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ศิริประกอบ ผู้ช่วยคณบดี คณะรัฐศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2) รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.นพรุจ ศักดิ์ศิริ อาจารย์ (สบ5) คณะสังคมศาสตร์
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

3) ดร.รังสรรค์ อินทน์จันทน์ ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม และกรรมการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การจัดการภาครัฐ
และเอกชน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4) พลโท ดร.วิระ วงศ์สรรค์ ผู้ทรงคุณวุฒิกองบัญชาการกองทัพไทย

5) รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ รัฐนัตรานนท์ หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์และ
รัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item -
Objective Congruence) ซึ่งค่า IOC ในภาพรวมเท่ากับ 0.89 และรายงานให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบ
เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นต่อไป

1.4 การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre-Test)
กับเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครอง
ซึ่งมีลักษณะภารกิจใกล้เคียงกันสำหรับทดสอบแบบสอบถาม จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มา
หาค่าความเที่ยงด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' Alpha Coefficient) ซึ่งได้
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.975 และรายงานให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบ เพื่อดำเนินการนำแบบสอบถาม
ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

พัฒนาขึ้นมาเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงาน รวมถึง
แนวทางที่เหมาะสมในการบริหารจัดการภารกิจ อันนำไปสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์การบริหาร
จัดการของกองบังคับการปราบปรามในอนาคต โดยผู้วิจัยได้ร่างแบบสัมภาษณ์ และเสนอต่อ
อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อรับข้อเสนอแนะและนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป ซึ่งประเด็นหลักของคำถามใน
การวิจัย ประกอบด้วย (1) ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน และแนวทางที่ควรนำมาใช้ใน
การแก้ไขปัญหา (3) แนวทางที่เหมาะสมในการบริหารจัดการภารกิจ ซึ่งจะช่วยผลักดันให้การ
ปฏิบัติงานของกองบังคับการปราบปรามบรรลุผลสัมฤทธิ์ (4) ข้อเสนอแนะอื่นๆ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่มีความหลากหลาย เพื่อให้สามารถเก็บ
ข้อมูลได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบท เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือ
ในระดับสูง โดยมีวิธีการดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองการเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัย เพื่อส่งถึงผู้บริหารของ กองบังคับการปราบปราม

1.2 ผู้วิจัยจัดตั้งทีมงานวิจัย เพื่อจัดเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

1.3 ผู้วิจัยประสานกับทีมงานวิจัยในแต่ละสังกัดเพื่อขอให้ช่วยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความรู้และเข้าใจในประเด็นการวิจัยอย่างแท้จริง โดยผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาการเก็บข้อมูล รวม 30 วันคือ ช่วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556

1.4 ผู้วิจัยขอให้ทีมงานเก็บข้อมูลและทบทวนตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล อย่างละเอียด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งผลจากการจัดเก็บข้อมูลพบว่า ได้แบบสอบถาม ที่มีข้อมูลครบถ้วนและสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 304 ชุด จาก 304 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

2. การรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 ผู้วิจัยขอหนังสือเชิญร่วมประชุมกลุ่มย่อยและหนังสือรับรองเพื่อขอสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัย

2.2 ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งการศึกษา ข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบด้วย 2 รูปแบบ คือ

2.2.1 ตามตามหัวข้อที่กำหนด (Close-Ended) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กำหนดไว้ใน วัตถุประสงค์การวิจัย

2.2.2 ตามโดยใช้คำถามปลายเปิด (Open-Ended) ในกรณีที่ข้อคำถามที่เตรียมมา อาจไม่เหมาะสมกับบริบทของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น ผู้วิจัยจะเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นของตนในประเด็นที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่

2.3 กระบวนการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 3 ขั้นตอน คือ

2.3.1 ขั้นตอนที่ 1 อธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งประเด็น คำถามโดยย่อ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจได้ตรงประเด็น

2.3.2 ขั้นตอนที่ 2 ทำการสอบถามตามประเด็นที่กำหนด โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงความ เชื่อมโยงในประเด็นคำถามต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางการวิเคราะห์คำตอบให้แก่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.3 ขั้นตอนที่ 3 สรุปประเด็นข้อมูลที่ได้ให้กับกลุ่มตัวอย่างรับฟัง เพื่อให้มั่นใจ ว่าการตีความและความเข้าใจของผู้วิจัยมีความถูกต้อง และตรงกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้อาจระเบียบ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์และสะดวกต่อการนำไป วิเคราะห์ข้อมูล โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้

1.1 ค่าสถิติที่ใช้กับตัวแปรเดียว (Univariate Analysis) ซึ่งเป็นค่าสถิติพื้นฐาน (Basic Statistics) เพื่อ

1.1.1 อธิบายลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างตามแบบสอบถามในตอนที่ 1 ซึ่งสถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) และค่าเฉลี่ย (Mean)

1.1.2 บรรยายลักษณะและทิศทางของข้อมูลในตอนที่ 2 และ 3 ซึ่งสถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทั้งนี้การแปลผลค่าเฉลี่ยของแต่ละตัวแปรนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงคะแนน และแปลความหมายไว้ 5 ช่วง โดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่าพิสัย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วง}}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าพิสัย} &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวได้นำมาสู่การกำหนดความหมายในแต่ละช่วง ดังนี้

ตารางที่ 22 การกำหนดความหมายของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการ

ช่วงคะแนน	ความหมาย
4.21 - 5.00	เป็นปัจจัยที่มีค่าอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	เป็นปัจจัยที่มีค่าอยู่ในระดับมาก
2.61 - 3.40	เป็นปัจจัยที่มีค่าอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	เป็นปัจจัยที่มีค่าอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.80	เป็นปัจจัยที่มีค่าอยู่ในระดับน้อยมาก

ตารางที่ 23 การกำหนดความหมายของผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม

ช่วงคะแนน	ความหมาย
4.21 - 5.00	มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก
2.61 - 3.40	มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.80	มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับน้อยมาก

1.2 ค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์สองตัวแปร (Bivariate Analysis) และหลายตัวแปร (Multivariate Analysis) ประกอบด้วย

1.2.1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์และทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม ด้วยค่า Pearson Product Moment Correlation Coefficient โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ การแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของกลุ่มตัวอย่างขนาด 100 คนขึ้นไป Borg (1963, อ้างถึงในผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และสุภาพ นัตรารณณ์, 2545, หน้า 97-98) ได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายไว้ดังนี้

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า +1 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างตัวแปร
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า -1 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างตัวแปร

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	การแปลความหมาย
สูงกว่า 0.85	มีความสัมพันธ์สูงมาก
0.65-0.85	มีความสัมพันธ์สูง
0.35-0.64	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
0.20-0.34	มีความสัมพันธ์ต่ำ
ต่ำกว่า 0.20	มีความสัมพันธ์ต่ำมาก

1.2.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมการทำนายของผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) โดยกำหนดให้ระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ .05

2. การศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงาน และแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารจัดการภารกิจ อันนำไปสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกและบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์ จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล

2.2 นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงในรูปแบบของข้อความเพื่อง่ายต่อการแยกประเด็น

2.3 ทำการวิเคราะห์และจัดแยกประเด็นตามกลุ่มของข้อมูล

2.4 ตีความข้อมูลที่ได้โดยเปรียบเทียบกับทฤษฎีหลักที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

2.5 สรุปข้อมูลที่ได้ และนำไปเปรียบเทียบที่ละประเด็น

2.6 อภิปรายผลข้อมูลตามทฤษฎีและปรากฏการณ์ เพื่อสร้างข้อสรุปและข้อเสนอแนะ